TUNTURILATU 3/2023

Anitta Arpiainen

Uiminen maistui VaVa-leirin aikana leiriläisille monta kertaa.

Tunturivaellus VaVan kohokohta 6–7

Pellisen peltinen shakki 3

Muistoja Vihttan alkuajoilta 4–5

Owlan väki Vienassa 5

Kiisalle uusi pöytäryhmä 8

Kohtaaminen Vätsärissä 12

Tervehdys

Otin vastaan haasteen. Itselleni ja meille kaikille.

Vierailin Vava-leirillä Susikyrössä pikaisesti ohiajaessani. Vanha konkari, Tsietsan **Pentti Vainio** haastoi meidät kasvattamaan jäsenmäärämme viiteen tuhanteen (5 000). Aikajänteestä ei ollut puhetta, mutta varmaan tällä vuosikymmenellä se onnistuu. Joten kääritäänpä hihat (vähintään kuvannollisesti) ja aletaan miettimään, miten tuohon tavoitteeseen pääsemme. Jäsenmäärä itsessään ei ole sinällään itseisarvo, mutta kaikki varmaan tiedämme, että ”jotain tarttis tehrä” ettemme ihan paikallemme kelotu.

Leirillä oli hienoa nähdä, miten nuoret huoltajiensa kanssa ja tietenkin keskenään, touhusivat leirissä. Edellisen vuorokauden minivaelluksella Nammalankuruun juniorit pääsivät testaamaan retkeilytaitojaan oikeasti. Siitä se lähtee. Onneksi näille löytyy järjestäjiä vuodesta toiseen ja omistautuvia henkilöitä keittiöön ja muihin tärkeisiin tehtäviin. Olosuhteethan ovat Susikyrössä jo hyvät, mutta yleensä aina voi parantaa jotain.

Mikäli teillä on jotain parannusehdotuksia tai ideoita, miten kämppiä ja niiden varustelua voisi kehittää että kämpät olisivat käytettävämpiä ja mukavampia, niin vinkatkaapa ehdotuksenne hallitukselle tai kämppäisännälle.

Usein kuulen, että Tunturiladun ja kerhojen retket ja vaellukset ovat niin vaativia, että vasta-alkajat eivät niille tohdi lähteä mukaan. Joissain kerhoissa tähän on reagoitu siten, että on otettu ohjelmaan näiden vaativien reissujen lisäksi matalan kynnyksen retkiä. Muutama kilometri päivässä riittää, tärkeintä on, että pääsee testaamaan rinkan kanssa kulkemista sekä harjoittelemaan teltan pystytystä ja ruoanlaittoa keittimellä. Vaihdetaan suorituksesta kokemukseksi, ehkä jopa elämykseksi. Tämänkaltaisilla ”tuotteilla” saamme varmasti lisää jäseniä ja uutta verta joukkoomme. Pienestä olemme kaikki aikanaan alkaneet. Kaikki eivät halua hypätä syvään päähän.

Miettii

Paavo

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Paavo Ahonen
Veitsitie 14 A 9,01640 VANTAA
puh.040 527 4639
pkahonen@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
puh. 050 5234 844
osatu7997@gmail.com

Tiedotustoimikunta 2023:
Satu Ojala (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Mikko Suominen, Taina Jääskeläinen.
sähköposti: tiedotus@tunturilatu.fi
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa, ½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN
Painopaikka:
Sanoma Manu, Tampere
Ilmestymisaikataulu 2023:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
4	**24.10.**	**29.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun
jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Olympiastadion
Paavo Nurmen tie 1,
00250 Helsinki

SUOMEN LATU

Vuoden 2023 viimeinen lehti

ilmestyy 29. marraskuuta.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava 24.10.2023 mennessä osoitteella osatu7997@gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Pohjois-Norjan upeissa maisemissa

Sanna Häkkänen ja Oula Niemelä: *Pohjois-Norjan kansallispuistot, 224 s. Julkaisija: Karttakeskus*

Kansallispuistoista on julkaistu viime vuosina paljon kirjoja. Pohjois-Norjan kansallispuistot -kirja on tässä juoksussa parhaimmistoa.

Neljä kirjan puistoista on Suomen rajalla ja Øvre Anárjohkan kansallispuisto on Lemmenjoen kansallispuiston Norjan puoleinen jatkumo.

Työpari Häkkänen ja Niemelä ovat luonto-oppaita ja retkeilijöitä, jotka ovat asuneet ja vaeltaneet Pohjois-Norjassa yli kymmenen vuoden ajan. Ja tätä kokemusta on nähtävillä kirjan sivuilla.

Puistoselostukset kuvineen ja karttoineen sekä tietolaikoineen ovat todella hyviä. Kunkin puiston kartan avulla saa hyvän kuvan maastoista.

Kirjassa on esitelty 17 Pohjois-Norjan kansallispuistoa Haaparannan korkeudelta aina Venäjän ja Suomen rajojen välillä olevaan Pasvikin puistoon.

Kirjan alussa on kerrottu kansallispuistoista, liikkumisesta, retkeilystä, vuodenajoista, kalastuksesta ja retkeilyvarustuksesta Norjassa. Maan erämaissa ja kansallispuistoissa on 500 maksullista tupaa, joissa on monipuolinen varustus retkeilijöitä varten.

Kustakin puistosta on kerrottu historiallista tietoa, luontotietoa ja miten puistoissa voi retkeillä. Tekstiä täydentävät monet nettisivulinkit.

Varanginvuonon kansallispuiston keskiosista löytyy Skipskjølen niminen tunturi (596 mpy), joka voidaan kääntää suomeksi Korvatunturiksi.

Suomalaisille retkeilijöille tutuin lienee Reisan kansallispuisto, joka on Suomen Haltitunturilta itään Reisajoen varrella. Alueen komein nähtävyys on Mollisfossen eli putous, jossa vesi virtaa 269 metrin korkeudelta alas. Putous on Pohjois-Norjan suurin.

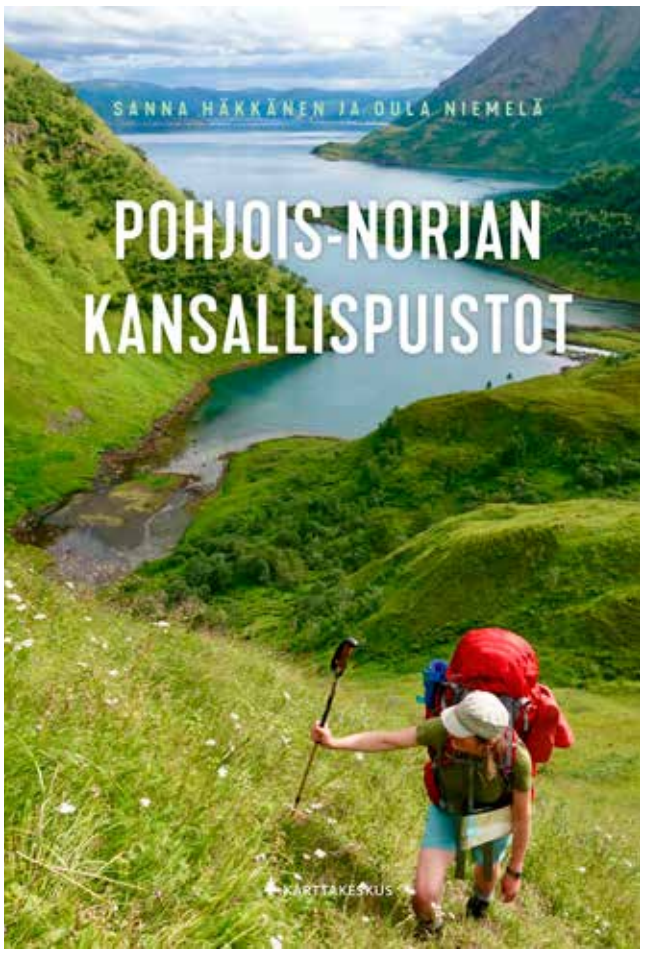
Mikäli haluaa kauas muista ihmisistä, kannattaa mennä Øvre Anárjohkan kansallispuistoon, joka rajoittuu vain joki rajana Suomen suurimpaan kansallispuistoon Lemmenjokeen.

Puistojen kokoa kuvaa sekin, että yhteistä rajajokea on noin sadan kilometrin verran. Enontekiön Kalmankaltiolta on vain kymmenen kilometriä Anarjoen kansallispuiston eteläkärkeen.

Kokonaisuutena kirja on erinomainen ja sopii pimeän vuodenajan retkisuunnitteluihin. Lumien sulaessa näihin puistoihin kannattaa lähteä. Ne ovat Lapin kävijöille itse asiassa aika lähellä.

Kuvat ja kartat kutsuvat ja tekstiä lukiessa tekee jo mieli matkaan. Onnittelut Sannalla ja Oulalle – hieno kansallispuisto- ja myös retkikirja.

Antti Karlin

Pohjois-Norjan kansallispuistot ovat lähellä meidän omia pohjoisia kansallispuistojamme.

Metsähotelli Pieksämäellä – Njeallje mukana tapahtumassa

Tunturikerho Njealljella oli toimintaa aika paljon vuonna 2022. Oli hiihtoviikko Syötteellä ja ruskaretki Vuokatin ja Hiidenportin kansallispuiston maisemissa.

Alkukesästä tehtiin myös visiitti Haristuvalle Ovtsin kutsumana. Hieno hellepäivä ja yö vietettiin saunoen, uiden, syöden ja tarinoiden, ja kai vähän nukuttiinkin.

Kevät- ja syyskokous pidettiin normaaliin tapaan ja joitakin kertoja kokoonnuttiin kerhotapaamisiin muutenkin.

Tänä vuonna meillä ei ollut yhteistä hiihtoviikkoa, mutta muutamia kerholaisia osallistui Itä-Suomen latualueen Lapin-matkoihin.

Unelmien ulkoilupäivänä 10.5. patikoimme Rantasalmen upeilla harjuilla. Tulevana syksynä on odotettavissa kaksikin ruskaretkeä, Saariselälle ja Vuokattiin. Liikunnan intoa ja iloa vielä riittää, vaikka aktiivijoukkomme on vähän pienentynyt.

Elokuun viimeisenä viikonloppuna Pieksämäen Partaharjukeskukseen nousee Suomen Ladun suuri Metsähotelli, jonne saapuu satoja ihmisiä, mahdollisesti jopa 600 henkeä, nukkumaan yön ulkona.

Luvassa on monipuolista ulkoiluohjelmaa ja tapahtumia. Tämän lehden ilmestyessä kaikki tämä on jo todellisuutta. Tapahtuman pääjärjestäjä on Pieksän Latu.

Njealljelaisia osallistuu talkootöihin ja laittaa alueelle myös Tunturiladun ja oman kerhon toiminnan esittelypisteen. Partaharju on tunturilatulaisille tuttu vuoden 2020 kevätpäivien paikkana, juuri ennen koronaepidemian riehaantumista.

Toivottavasti Tunturiladun jäseniä olisi myös Metsähotellin vieraina.

Toinen, vähän pienempi Metsähotellitapahtuma on Kiilopäällä.

Virkeää syksyä kaikille latulaisille!

Tuula Kirjonen
Njealljen puheenjohtaja

Tuula Kirjonen

Pirjo ja Anneli suunnittelemassa minne mentäisiin Hiidenportin kansallispuistossa.

LAPIN AUTIOTUVAT

Pellisen kämppä

Lemmenjoen sivuhaaralla Morgamojalla sijaitsi ennen kullanhohtoinen Pellisen kämppä. Se toimi kuumeisimpina aikoina kulta-alueen vilkkaana keskuspaikkana ja siihen liittyy useita, enemmän tai vähemmän värittyneitä tarinoita.

Pellisen kämpän rakensivat Morgamojan rinneterassille, rikkaimman kultaesiintymän lähelle, kullanhuuhtojat **Jukka Pellinen** ja **Jaakko Isola (Seppo J. Partasen** kirjan mukaan) vuonna 1949.

Kämpästä tuli varsin pian kulta-alueen keskuspaikka Kultala, jossa kokoonnuttiin vaihtamaan kuulumisia, näytteltiin kultapulloja ja väiteltiin peruskallion etsimisestä. Siellä järjestettiin tanssejakin gramofonin säestyksellä. Gramofonissa käytettiin puuneulaa silloin, kun vieraisessa huoneessa nukuttiin.

Postitoimistokin toimi kämpässä jonkin aikaa ja posti saapui Inarista kaksi kertaa viikossa. *Lapin Kullankaivajien Liitto* perustettiin 1949 Pellisen kämpässä ja samana kesänä siellä toimi keittiöapulaisena legendaariseksi tullut **Sylvia Petronella van der Moer.**

Morgamojan varressa oli aluksi turvesauna, mutta jo vuonna 1965 hirsisauna. Kullankaivajien liitto oli rakentanut kämpän lähelle neljän puutolpan varaan varastoaitan, jossa toimi jonkin aikaa kauppapuoti. Kultasaaliiden ehtyessä alkoi huuhtominen hiipua ja toiminta alueella hiljeni. 1950-luvun lopulla Geologinen tutkimuslaitos osti kämpän tutkijoiden käyttöön.

26 vuotta aikaa uhmanneen ja kultapölyä keränneen Pellisen kämpän Metsähallitus purki 1975. Paikalle rakennettiin sitä jäljittelevä uusi kämppä, johon tuli autio- ja varaustupapuolet. Rakennuksen nimikin muuttui Morgamojan Kultalaksi.

Kultamiesten ajanvietteenä oli myös shakin peluu. Pellisen kämpän pöytään oli kaiverrettu shakkilauta ja nappulat olivat omaperäisiä.

Morgamojan Kultalaa vuonna 1965. Pellisen kämppä ja varastoaitta sijaitsivat ylemmällä terassilla. Sorakasojen ja -kuoppien keskellä ovat sortunut turvesauna sekä uusi hirsisauna.

Kesällä 1965 tulin postiautolla Njurgalahteen ja kuljin Lemmenjoen rantaa pitkin Härkäkoskelle. Koskessa oli sen verran kova virtaus, etten uskaltanut kahlata, mutta pääsin turistimoottoriveneessä joen ylitse Härkäkosken kämpälle. Rantapolkua kulkien tulin upean Ravadaskönqään kautta Kultahaminaan, venereitin päätepisteeseen.

Pieneltä varastoaitalta alkoi kuuluisa *"hengenahdistuksen mäki"*, paljon kuljettu polku kohti Morgamojan kullankaivuualuetta. Polkua kutsuttiin myös "*läskitieksi*", sillä sitä pitkin kuljetettiin kaikki elintarvikkeet kulta-alueelle.

Polku alkoi laskeutua Kotaojalle ja kullan etsimisen jälkiä alkoi jo näkyä. Oli myllerrettyä jokilaaksoa, sorakasoja, kaivuu-uomia ja rännejä.

Tulin Pellisen kämpälle, jonne oli kokoontunut muutamia vanhoja pitkäpartaisia kultamiehiä. Tunnistin heistä vain **Heikki Kokon**. Myöhemmin kämpälle saapui **Pellervo "Pelle" Kankainen**. Hänellä oli satulareppu selässä ja kaulasta roikkui hihnan varassa *Ukko-Mauser*-pistooli.

Pelle oli juuri sellainen kuin olin kuvissa nähnyt: harottava vaalea tukka, pitkä parta, hymyilevä ilme ja ystävällisesti tuikkivat silmät.

Eräs kultamiehistä kysyi halusinko kokeilla vaskaamista. Hän lupasi opastaa ja ennen purolle menoa hän kehotti minua suojaamaan paljaat ihon kohdat, muuten "säsket imevät veret kuiviin".

Kultaa en löytänyt, mutta kokemusta sain ja siitä oli kymmenisen vuotta myöhemmin paljon hyötyä.

Nuorena ja kokemattomana, sekä parrattomana vaeltajana arkailin jäädä samaan kämppään yöpymään vanhojen legendojen kanssa. Vein varusteeni läheiseen tolppien päällä olevaan varastoaittaan ja siellä sain nukkua yöni rauhassa myyrien häiritsemättä.

Useiden vaelluspäivien ja tunturihuippujen jälkeen tulin uudelleen Pellisen kämpälle yöpymään. Jatkoin vaellusta Morgam-Viibuksen ylitse Inarin – Pokan ajokelpoiseksi kunnostetulle vanhalle ratsutielle.

Meneslatvan "punaisessa tuvassa" yöpymisen jälkeen kävelin tietä pitkin pohjoiseen ja Menesjärveltä pääsin postiautolla Inariin.

Joutenkulkija jostakin

Muistelmia Vihtta ykkösen vuosilta

Historian kertoman mukaan tunturikerhon perustaminen Vaasaan sai alkunsa avantosaunan lauteilla kun kolme kaverusta, **Karl-Gustav Kekoni, Martti Valli** ja **Martti Jääskeläinen** pohtivat asiaa.

Tuumasta toimeen, kerho perustettiin 1970 Tunturiladun kerhoista viidentenä. Paikalla oli 29 perustajajäsentä ja kummina Tunturiladun silloinen puheenjohtaja **Bjarne Lampen**. Kerhon tunnukseksi löytyi jääleinikki, joka on rauhoitettu arktisten alueiden kasvi.

Toiminta oli vireää alusta asti, retkeilykerholle oli selvästi tilausta. Jäsenmäärä nousi jo alkuvuosina 70-80:een. Lähiympäristössä retkeiltiin lähes viikoittain kävellen tai pyöräillen. Pitkiä pyöräretkiä tehtiin Itä-Suomeen, Hämeeseen, Ahvenanmaalle.

Lapin hiihtoviikkojen lisäksi Merenkurkun saaristoon tehtiin paljon hiihtoretkiä. Alkuvuosina kerholaisia oli retkille lähdössä yleensä 30-40 ja ”Kaukon bussilla” mentiin, niin Lappiin kuin lähitienoillekin.

Alkuvuosina järjestettiin myös retkeilyyn liittyvää koulutusta, kuten suunnistusta ja ensiaputaitoja. Tunturiladun ja Suomen Ladun koulutuksissa ja toiminnassa oltiin ahkerasti mukana, muun muassa Tunturiluuta-tapahtumissa, Suomen Ladun leiripäivillä ja erävaelluskilpailuissa.

Vihttalaiset myös osallistuivat hyväntekeväisyystempauksiin ja keräsivät keskuudestaan kymmenien kilojen avustuspaketteja eri kohteisiin.

Yli kolmekymmentä vuotta sitten alkoivat alkutalven hiihtoretket Isosyötteen Syötemajalle. Toki lähtijöitä ei enää viime vuosina ollut bussilastillista.

Tulin mukaan aktiiviseen kerhotoimintaan 1990-luvulla ja sitten oli koko perhe koiraa myöten mukana.

Kysyin äskettäin tyttäreltäni mitä hänelle jäi Vihttasta mieleen pikkutyttöajoilta. Hän muisteli retkien yhteishenkeä, iloisia ihmisiä ja tarinatuokioita. Erityisesti hän muisti aina kivaa toimintaa järjestänyttä **Pirkko Westergårdia**, joka on perustajajäsen ja kerhon kantava voima kautta vuosikymmenten. Hän oli myös **Marjut Nummelan** kanssa vetämässä Tunturiladun nuorisotoiminnan järjestämiä nuorten leirejä Susikyrössä ja Haltilla.

Vuosikymmenien kuluessa jäsenmäärät alkoivat pudota ja jäsenhankintaa tehtiin erilaisilla omilla tempauksilla sekä Vaasan kaupungin järjestämiin Luontoliikuntaa vaasalaisille-tapahtumiin osallistumalla.

Yleisötapahtumia kerho järjesti Vaasassa Edvininpolun ulkoilualueella. Tunturiladun 50-vuotisvuonna kävijöitä oli lähes sata. Tempauksilla saatiinkin uusia jäseniä, vain nuorempi väki puuttui.

Vaikka Vihttan toiminta vuosien varrella on ollut paljolti lähiretkeilyssä, on Lapin eräretkeilyn ja kerhoviikkojen lisäksi ollut muitakin kohteita. Usean vuoden projektina oli tutustua eri kansallispuistoihin ja niissä käytiinkin ympäri maata.

Login kanssa tehtiin vaelluksia Ruotsiin ja Norjaan Lapin lisäksi. Mieleenpainuva retki oli myös rinkkavaellus vanhan Suomen alueelle Venäjälle. **Tapani Rajalan** innostamana otettiin ohjelmaan taas pidemmät pyöräretket ensin ympäri Pohjanmaata, sitten Hämeessä, Keski-Suomessa, Satakunnassa. Erityisen mukavina ja erilaisina maisemina mieleen ovat jääneet pyöräilyt Saarenmaalla ja Hiidenmaalla. Login Helapyöräilyissä oltiin mukana Saaristoreitillä ja Kuninkaantiellä.

Vihttalaiset tekivät useita pyöräretkiä lähialueelle ja vähän kauemmaksikin.

Vihtta järjesti Merenkurkun saaristossa Tunturiladun kesäpäivät 1991 Bulleråsissa ja 2006 Köklotissa.

Kevätpäivät pidettiin Vaasassa Saukkorannan lomakeskuksessa 1997 ja 2001 sekä Pietarsaaren Nanoq-

Sateinen sää ei lannistanut Geatkin nuorisoa

30.7. Aittajärvi - Sarvioja
Ruoho on vihreämpää aidan toisella puolen.

Pääsimme maastoon klo 12 pienen sateen saattelemana. Taivas päätti näyttää meille haasteensa ukkosmyrskyn ja rankkasateen merkeissä. Maasto alkuun helppokulkuista, päätettiin oikaista rankan nousun kautta. Ukkosmyrsky, kaatosade, hapottava nousu, mikä sen parempaa?

Kolmen tunnin jälkeen alkoi elämä kirjaimellisesti kirkastumaan. Pidimme lounastauon nousun jälkeen ja aurinko paistoi, kamat kuivui. Hyttyset pysyivät loitolla. Matka jatkui hiukan keveämmillä askeleilla. Väsyttiin kun oikaistiin polulta ryteikköön. Sarviojalla klo 20, väsynyt porukka grillasi ja vaihtoi kuivat vaatteet.

Essi Saari

Vihdoinkin! Mikäs tässä on levätessä.

31.7. Sarvioja - Luiro
Linnunteitä ja Peikonlinnoja

Maastouduttiin 11.00 aikataulusta reippaasti jäljessä. Palattiin kevyin askelein eilistä reittiä kohti poronpesää. Eilinen sade pysyi kintereillä, mutta selvittiin ilman eilisen kohtaloa. Maantiekurun kautta jo väsähtänyt sakki saavutti kohteensa verkkaiseen tahtiin ja 20.00 aikaan saavutettiin Luirojärvi. Tehtiin yhdessä ruokaa ja osa kävi Luiron saunassa.

1.8. Luiro - ... Luiro
Ja seits... kolmantena päivänä hän lepäsi.

Osa suunnitteli aamuvaellusta Sokostille. Sään myötä lähtö myöhästyi ja lopulta kymmenen hengen porukka maastoutui (osittain kentän/netin houkuttelemana..) kohti Sokos(ti)a. Päiväretkelle lähdettiin ilman rinkkoja askelta keventämään. Alkumatka oli eiliseltä tuttua, mutta Jaurutuskurun saavutettua maasto vaikeutui ja nousu jyrkkeni metri metriltä. Maisemat ja sää kuitenkin palkitsivat retkeläiset. Noin viiden tunnin retken jälkeen geatkilaiset nauttivat saunasta ja nuotioletuista.

2.8. Luiro - Lankojärvi

Herättiin 6.30 päivän päämäärä vielä avoinna. Vaihtoehtoina noin 15 kilometrin vaeltaminen matkan varrelle tai 22 kilometrin matka Lankojärvelle. Jaksaminen järvelle edellisten päivien etenemisen perusteella arvelutti, mutta saimme huomata matkan taittuvan suhteessa edellisiin kevyesti. Maasto oli suurimmaksi osaksi helppokulkuista, mutta reitille osui myös monia ylityksiä eikä suohon uppoamisilta vältytty. Lankojärvelle päästyä syötiin ja osa kävi vielä uimassa.

3.8. Lankojärvi - Porttikoski

Päivä aukesi sateisena, mutta näin lähellä maalia ei se menoa juuri haitannut. Matkakin oli enää lyhyt eilisen ylisuorituksen ansiota, joten matka taittui reippaaseen tahtiin. Viimeisenä haasteena oli sateisessa ja tuulisessa säässä 15–20 metriä leveä virtaava ylitys.

Väsymyksestä huolimatta kaikki pääsivät ylityksestä turvallisesti ja päästiin Porttikoskelle syömään ja nukkumaan. Huomenna koittaisi viimeinen päivä.

4.8. Porttikoski - Aittajärvi

Sade ei ole helpottanut, mutta maaliin pääseminen toi porukkaan uutta puhtia. Reippaasti olivatkin teltat ja rinkat pakattuina, jotta päästiin aloittamaan viimeinen ponnistus ennen maalia.

Ilta-auringon lumoissa.

Maasto oli suht’ helppoa edellisiin verrattuna; ei juurikaan nousua tai rajua laskua, ja polku oli lähinnä tasaista. Haastavimpiakin hetkiä oli ylittäessä erilevyisiä puroja.

Pidimme viimeisen lounastauon Sotavaaran lähettyvillä, josta puolet porukasta etenivät kohti maalia lähes kirjaimellisesti juosten. Muidenkin askeleet saivat lähestyvistä autoista ja sivistyksestä puhtia askeleisiin, ja pian maastoa alkoikin tunnistamaan. Vielä viimeinen ylitys, ja oltiin takaisin siellä mistä lähdettiin.

Iso kiitos Saariselkä UKK!

Essi Saari

1970–2018

museolla 2014. Susiaiset järjestettiin Vaasassa Öjbergin retkeilykeskuksessa 1993.

Kerhon puheenjohtajina pisimpään olivat Tapani Rajala 12 vuotta loppuaikoina, ensimmäinen puheenjohtaja **Aare Orhanen** kahdeksan vuotta, Pirkko Westergård seitsemän vuotta, Marjut Nummela kuusi vuotta.

Varsinkin alkuvuosina kerhoon tuli paljon Susiarvoja: Ikäsusia kolme, Johtajasusia viisi ja Tunturisusia 32.

Vihttan 40-vuotisjuhlat pidettiin Mustasaaressa Österhankmon leirikeskuksessa. Retkitarinoita ja kuvia riitti vuosien varrelta ja mukana oli myös kahdeksan kerhon perustajajäsentä.

2018 Vihtta laitettiin lepäämään ja odottamaan uutta tulemista. Ja nyt se on tapahtunut! Vihtta ”kakkonen” aloitti uusin voimin alkuvuonna 2023.

Kaija Mariapori

Alkuvuosina suosittuja olivat Isosyötteen hiihtoviikot.

Saariselällä

Välillä polku oli helppokulkuista.

Onnellisina maalissa.

Hannu Liljamo

Partisaanimuistomerkki Hyryn kylässä.

Owla partisaanien jäljillä Vienan reitillä

Toukokuun 18. päivän aamuna lähdimme autoilla Oulusta kohti Suomussalmea ja siellä entisellä rajavartioasemalla sijaitsevaa Korpipaussia.

Torniosta ja Jyväskylästä oli myös tulossa vaeltaja autolla. Tarkoituksemme oli to-la aikana vaeltaa puolet 27 kilometrin Vienan reitistä Korpipaussista Jumalanhyvääahoon ja sieltä takaisin majoittumaan, syömään ja saunomaan entisen rajavartioaseman Viiankijärven rannalla olevassa saunassa.

Jännitystä lisäsi tieto lähellä olevasta Suomen ja Venäjän rajavyöhykkeestä. Venäjän hyökättyä Ukrainaan entisen rajavartionaseman ulkomaiset omistajat olivat poistuneet Suomesta. Korppipaussin yrittäjä oli vuokrannut rajavartioaseman rakennukset matkailukäyttöönsä. Sattumalta me olimme viimeiset tiloissa retkeilleet koska Korpipaussin yrittäjä oli irtisanonut vuokrasopimuksen suurten energiakustannusten takia aloittaen majoitustoiminnan kesäkuussa Suomussalmella muualla.

Vienan reitti, joka tunnetaan myös nimellä Vuokin reitti Vienaan, sijaitsee Suomussalmella Vuokin kylässä. Reitti on ollut tuhansien vuosien ajan metsästäjien, sotilaiden, runonkerääjien ja laukkukauppiaiden käyttämä tie Suomen ja Vienan Karjalan välillä. Se on osa muinaista kauppatietä Perämereltä Vienanmerelle.

Vienan reittiä pitkin Elias Lönnrot kulki runonkeruumatkoillaan Vienan Karjalaan. Vienan reitti on muinaismuistolailla suojeltu kulttuurihistoriallinen polku ja valtakunnallisesti merkittävä arkeologinen kohde.

Jumalanhyvänahon opastaulu.

Vienan reitti on kunnostettu ja opastettu retkeilyreitti tuli- ja taukopaikkoineen. Reitin varrelta löytyvät taukopaikat ja käyntikohteet, kuten Rautiaisen mylly, Satalatvamerkkipuu, Vienan reitin ja kulttuurintutkijoiden merkkipuu, Matkamiehen risti, laavut sekä upeat harju-, niitty-, järvi- ja jokimaisemat mahdollistavat ympärivuotiset luontokokemukset retkeilijöille, melojille ja harrastuskalastajille. Lähikylissä voi tutustua partisaani-iskujen muistomerkkeihin, kainuulaisiin vaaramaisemiin sekä vienankarjalaiseen kulttuuriin.

Torstaina saavuttuamme Korpipaussiin retkeilytavaroiden kasaamisten jälkeen lähdimme kävelemään tietä kohti Syntisenkankaan laavua reittimerkkejä seuraten.

Yrittäjä kertoi meille kevään olleen myöhässä ja runsas lumimäärä oli sulannut erittäin nopeasti ja lyhyessä ajassa. Tästä aiheutui, että vettä oli ojissa ja puroissa todella runsaasti yli äyräiden tulvien pelloille katkaisten Vienan reitin Syntisenkankaan laavun jälkeen.

Syntisenkankaan laavun rakentaminen oli vielä kesken. Se rakennetaan todella suurista hirsistä. Kompostiwc oli valmis laavun vierellä. Linnut pitivät konserttiaan liki läpi yön, käki kukkui.

Teltat olivat päältä kuurassa aamulla herätessämme auringon paisteeseen. Aamutoimien jälkeen reitin ollessa runsaan veden takia poikki Matkamiehen ristille ja Hyryn kylään jouduimme vaeltamaan maantietä pitkin usean kilometrin verran Hyryyn. Sieltä kävimme hienoa harjumaisemaa kohti paikkaa, josta oli mahdollista nähdä edellisen yön majapaikkamme Syntisenkankaanlaavu ja Matkamiehen risti.

Yksi joukostamme kiiruhti tuohon pisteeseen muiden kävellessä lyhyemmän matkan nauttien hienoista maisemista ja auringon kilosta.

Hyryssä sijaitsee yksi neljästä partisaanimuistomerkistä, jonka äärellä kuulimme vaikuttavan tarinan nyt 95-vuotiaan selkään ammutun miehen selviämisestä venäläisten Hyryyn tekemästä partisaani-iskusta. Iskussa venäläiset surmasivat 11 kylän asukasta.

Tämän kertoi meille muistomerkille tullut iskusta selvinneen miehen tytär. Osa meistä oli tavannut hänet jo aiemmin. Hän osasi odottaa meidän saapuvan muistomerkille.

Jatkoimme maantietä kävellen ja lopulta reittiä seuraten saapuen Jumalanhyvänahon laavulle, jossa oli runsaasti telttapaikkoja. Iltatoimet ja laavulla käyneiden vieraiden jutustelun jälkeen hiljaisuus valtasi leirimme.

Aamulla auringon paistaessa aamutoimien jälkeen lähdimme paluumatkalle. Palatessamme seurasimme enemmän Vienan reittiä saapuen Korpipaussiin hyvissä ajoin ennen ruokailua ja illan saunomista.

Meitä odotti maittava karjalanpaisti salaatin ja jälkiruuan kera. Näiden jälkeen uni maistui sunnuntai-aamuun, jolloín aamupalan ja siivoamisten jälkeen oli kotimatkan vuoro. Ennen lähtöämme näimme taivaalla valkoisen ja keulasta punaisen liekkö venäläisen matkustajakoneen lentävän rajavyöhykkeen yllä.

Usein on sanottu että paras matka on kotimatka. Tällä kertaa on todettava että kokemukset Vienan reitistä menivät edelle. Toisen kerran, ehkä, kävelemme Vienan reitin toisesta suunnasta vähintäänkin Jumalanhyvänaholle.

Hannu Liljamo
Lapinkävijä Owla

VaVa:lla 2023 viihdyttiin

Marjatta Nuutinen

Nousu Montellille.

Sunnuntai-iltana kokoontui kaksikymmentä 7–13-vuotiasta lasta isovanhempineen Susikyröön mieli täynnä odotusta. Yhteensä meitä oli 39.

Sääennusteet povailivat sateista viikkoa. Tuvat täyttyivät, Vanhassa kämpässä neljä ruokakuntaa, Susi-Oskarissa vihtiläiset Vainiot, Kemin pappa ja Iisalmen ukki ja Koira-Oskarissa Simulan sakki. Telttaleiri nousi Pekan-Oskarin taa ja loppu, ei vähäisin, porukka nautti ulkoilmaelämästä ympäri vuorokauden.

Kokemuksia ja tunnelmia kokosimme leirikertomukseen, josta joitakin katkelmia:

”Olipa ihana VaVa-leirin aloitusilta; hieno sää, lämmin tervetulotoivotus ja lipunnosto, herkullista iltapalaa ja joutenoloa majoittumisen lomassa.”

”Lapsilla alkoivat leikit sujua heti. Illalla miehet laskivat siikaverkot.”

”Tiistaina satoi ärsyttävän paljon, mutta ei se menoa haitannut. Luontopolku oli kiva ja opettavainen. Kalastuspäivä ja ahvenia tuli runsaasti ”.

Kalastuksen konstit oli monet; verkoilla isot miehet, onkimalla pienemmät ja pojat itsetehdyillä ja teroitetuilla atraimilla. Ja ahven tuli silläkin tapaa!

”Leirillä on ollut kivaa. On opittu uusia asioita. Puukon käyttö on ollut parasta.”(**Simulat**)

”Teltassa on mukava asustaa , kun polvi antaa myöten. Suolle sentään pääsee ja hilloja löytyy.”(**Eila**)

Tiistaina lapset harjoittelivat Eeron opastuksella puukon käyttöä ja muiden aikuisten ohjaamina trangian kokoamista ja ja suunnistusta.

”Kivaa leirillä oli se, että sai käyttää puukkoa. Veistin lastan, voiveitsen ja kaarnalaivoja kavereiden kanssa. Aikuinen oli aina valvomassa. Muita kivoja asioita olivat uiminen ja kavereiden kanssa leikkiminen. Teimme myös itse esityksiä iltanuotiolle.”(**Hilma** 9 v)

Puukon käsittelyä.

Iltanuotiolla.

Iltaisin kokoonnuimme leirinuotiolle, kokosimme päivän palautteet, lauloimme nuotiolauluja, saimme nähdä ja kuulla lasten ja aikuistenkin keksimiä ja harjoittelemia ohjelmanumeroita, akrobatiaa, lauluja, tietovisoja, satuja ja tarinoita.

Keskiviikosta torstaihin 14 leiriläistä vietti yönsä Nammalakurussa ja osa huiputti Saivokeron illalla auringon pilkistäessä hetken sateiden lomassa.

”Nyt se on sitten ensimmäinen (yksinvaellus) takana. Reissussa tuli syötyä sadeviitan alla, kastuttua läpimäräksi, kiivettyä tuntureita. Matka oli raskas, mutta lähtisin uudestaan milloin vaan”.

Näin tuumasi **Otto** 12 v, joka osallistui itsenäisesti vaellukseen kantaen telttansa, trangiansa ja muut tavarat omassa rinkassaan ja huolehtien myös oman majoittumisensa ja ruokailunsa.

”Leiriviikon odotettu kohokohta oli tunturivaellus. Maisemat Montellille noustessa ihastuttivat. Kotalounaalla sadekuuro pyyhkäisi ylitsemme. Illalla teimme nuotion, paistoimme makkaraa ja veistelimme puukolla.” (**Kaija** ja **Veikka**)

Muut tekivät ohjatun tai omatoimisen päiväretken ja jatkoivat torstaina ohjattuja leikkejä, muun muassa jättiritsa-ammuntaa ja sarjakuvien tekoa.. Sitten oltiin taas kaikki koolla ja herkuteltiin Merjan paistamilla munkeilla. Illalla saatiin syödä savusiikoja.

”Leiri alkaa lähennellä loppuaan ja emännät voi kohta huokaista helpotuksesta. Ruokaa on ollut riittävästi, syöjät ovat olleet tyytyväisiä. Kiitos talkoolaisille, isovanhemmille ja lapsille perunateatterin organisoinnista. Myös vedenkantajat, saunamajurit, tulensytyttelijät, vessapartiot ja saunanlämmittäjät ovat olleet tarpeen. Kiitos kaikille tasapuolisesti.” (**emännät**)

Perjantaina oli lasten perunateatteri ja päästiin herkuttelemaan muussilla ja poronkäristyksellä.

Illalla paistettiin nuotiopullaa ja välillä kisattiin leiriläisissä. Susikyrön kahden käden krokettimailat ja ketjunheitto osoittautuivat hauskoiksi peleiksi.

Iltanuotiolla kuulimme tarinaa Saanasta ja Mallasta Penan ja Jounin avustuksella eikä meinattu malttaa asettua yöpuulle, kun juttua ja leikkejä olisi riittänyt vaan.

Kiitos mukana olosta lapset ja isovanhemmat, jotka halusitte juuri näille lapsille tänä kesänä järjästää tämän elämyksen.

Kiitos kaikille (**Eila, Jouni** ja **Pekka** vastuutettuina) osallistumisesta talkootyöhön leirillä sekä Tsietsan VaVa-työryhmälle myös ennakkovalmistelusta.

Leirikertomuksen kokosi **Marjatta.**

Kirsi Tenhunen

Kalankäsittelyoppia.

Anja Leppälä

Ehtoisat emännät.

Retkeilytaitoja.

Anitta Arpiainen

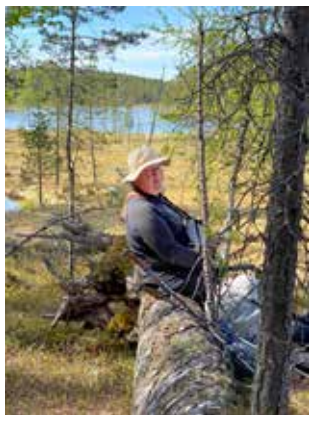
Suunnistusharjoitus.

Matalan kynnyksen Tsarmin vaellus

Lähdössä elämäni kolmannelle vaellukselle Lapissa ja ensimmäistä kertaa erämaahan.

Polut eivät ohjanneet matkaamme vaan luonto itse. Siksi paikoin taivaltaminenkin oli raskasta. Mutta nyt jos koskaan olin täysin kosketuksissa luonnon kanssa.

Matka taittui upeiden ja hyvin vaihtelevien maastojen ja maisemien siintäessä ohitsemme. Ihmettelin monesti, miten monenlaisia kuvia verkkokalvolleni tämä erämää tarjosi.

Tauolle löytyi istuin.

Milloin matkaamme hidasti kostea maasto, milloin sitä kevensi rantahiekka ja auttavaiset kanssakulkijat. Milloin ilahdutti siivekkäät ystävämme ja suloinen lapinkoira, joka taittoi urheana matkaa kanssamme myöskin oma pikku reppu selässä keikkuen.

Purojen ylitykset ovat oma akilleen kantapääni ja niiden ylitystä suoraan sanottuna jännitin.

Mutta huoli pois. Kanssakulkijoiden auttavien käsien ja rohkaisevien sanojen turvin vapisevat punttini pääsivät aina vastarannalle. Voittajafiilishän siitä tuli. Ja kiitollisuus siitä ettei kaveria jätetä, mutta myös siitä, että nämä samaiset purot sammuttivat janomme ja virkistivät väsyneitä kehojamme.

Aamujen kiireettömät aikataulut antoivat aikaa ravita kehoa ja purkaa leiri kaikessa rauhassa.

Päivämatkat olivat kohtuulliset. Leiriä ei tarvinnut pystyttää lopen uupuneena vaan kiitollisena päivän kokemuksista, jollaisia ei muualla voi kokea kuin luonnossa.

Seurueemme kanssa oli kiva taivaltaa. Sain muilta rinkkaani paljon hyviä vinkkejä tulevia vaelluksia ajatellen. Oli ilahduttavaa, miten kanssaihmiset ottivat toisensa huomioon ja olivat valmiita auttamaan apua tarvitsevia. Se lämmitti erityisesti ja liikutti minua.

Matkan päätteeksi Susi-Talas tarjosi vielä lempeät löylyt ja virkistävän pulahduksen lampeen, missä ennen matkaa meitä tervehti joutsenpari.

Sain käteeni vielä herkullisen tiramisun, jonka oppaamme oli loihtinut. Sitten vielä jäähyväiset kanssakulkijoille, sillä lähdön aika koitti päivää ennen muita.

Kiitos oppaat, kiitos kanssakulkijat ja Ella, koira Lapin.

Kaunis, kauniimpi, Tsarmitunturi.

Heli Rantaseppä

Meri Kukkavaara

Hymy irtosi ennen retkeä. Ja vielä retken jälkeenkin.

Tsarmitunturin huiputus.

Ylitykset olivat pääosin helppoja.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

2.–3.9. Loppukesän viikonloppuretki Syötteen alueella (Owla)
Ilm. 25.8. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com. Mukaan mahtuu 6 hlöä.

2.–9.9. Ruskaviikko Susi-Talaksella (Tsietsa)
Syyskerhoviikko Sarmitunturin erämaa-alueeseen tutustuen. Retkeillä voi päiväretkin tai osallistua muutaman yön pienoisvaellukseen. Mahd. kokeilla pienellä ryhmällä retkimelontaa omin varustein. Viikko sopii myös aloittelevalle retkeilijälle. Kimppakyydit. Ilm. 15.8. menn. marjatta.nuutinen@gmail.com tai 040 722 0630.

9.–16.9. Ruskaviikko Ylläksellä (Geatki)
Ruskaviikko toteutetaan nyt Ylläksen maisemissa päiväretkeillen, joko yhdessä tai omaan tahtiin. Viikoksi on varattu mökki Äkäslompolosta. Yhteiskuljetus Huittisista. Ilm. ja tied. 15.8. menn. Juhani Puputti, juhani.puputti@gmail.com, p. 044 339 9943.

9.–17.9. Ruskavaellus Lemmenjoelle (Kavtsi)
Kokoontuminen lauantai-iltana Njurgalahdessa. Alustava reitti: Venekuljetus sunnuntaiaamuna Ravadaskönkäälle ja sieltä hevosenkenkä kultasataman kautta Njurgalahteen perjantai-illaksi. Yöpyminen teltoissa. Päivämatkat ovat 10-15 km. Joillekin päiville tulee melko isoja nousuja. Päivä alkaa olla lyhyt, joten leiriytyminen pyritään hoitamaan 17–18 välillä. Vetäjinä: Juha Kelkka, juhake1960@gmail.com, p. 050 332 3239 / 050 528 4539 ja Markku Arola, markku.arola@kolumbus.fi, p. 0500 777 554.

9.–16.9. Ruskaviikko Susikyrössä, Enontekiöllä (Kumpe)
Mökkipaikat Susikyrössä ja lähiseudulla täynnä; telttapaikkoja on. Kyytipaikkoja ja muuta voi tied.: maija.kakriainen@gmail.com tai 040 765 7644. Ruokailut omatoimisesti. Mahd. myös ruokailla edullisesti Tunturihotelli Vuontispirtissä, joka on ilmoittautumisen yhteydessä mainittava. Kuski on viikon kanssamme ja vie joinakin päivinä päiväretkille, joita Susikyröstä lähtien vetää Jouko Koivu.

Ruskavaellus Pallas-Yllästunturin kansallispuistossa. (Kumpe)
Osittain autio- ja varaustupiin tukeutuen. Vastuuhenkilö Onni Voutilainen, lisät.: onskivmail.com, p. 050 365 6138.

16.–23.9. Syyskerhoviikko Susi-Talaksella (Owla)
Ilm. 20.8. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com.

1.10. Vaivio-Pärnävaara –polkuretki Heinälammen laavulle (Kumpe)
Kuljemme metsäteitä, polkuja ja aukkohakkuita pitkin. Matkalla on paikoittain korkeuseroja, mutta edetään leppoisasti taukoja pidellen. Laavulla nautitaan mm. porokahvin tuoksusta ja hyvistä eväistä Ilm. tärkeää kyytijärjestelyjen vuoksi viim. 29.9. kukkonen.pirjo@gmail.com tai p. 041 430 4430. Lähtö klo 9 Vaivion tien varrelta (n. 4 km Polvijärven tiestä). Retken kesto noin 5 tuntia.

7.–14.10. Römppäretki Susi-Kiisa (Kumpe)
Kimppakyydeillä matkat, perillä päiväretkiä kämpältä käsin. Ilm. 1.9. menn. vastuuhenkilölle, Onski Voutilainen

8.–14.10. Römppäviikko Kilpisjärvellä (Owla)
Ilm. 1.9. menn. Aino Hämäläiselle, p. 040 770 6282, aeno.hamala@gmail.com.

Tunturilatu-lehden 4/2023 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 24.10.2023 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

TUNTURILADUN TOIMIHENKILÖKOULUTUS JÄRJESTETÄÄN JOKA TOINEN VUOSI.

Tulevan koulutuksen päivämäärä on 28.10.2023.

Toimihenkilökoulutus on tarkoitettu kerhojen uusille toimihenkilöille ja hallituksen jäsenille sekä muille kerhojen aktiiveille tai kerhoihin kuulumattomille Tunturiladun järjestötoiminnasta kiinnostuneille.

Koulutuksessa esittäytyvät hallituksen jäsenet sekä Tunturiladun toimihenkilöt. Lisäksi käydään läpi monipuolisesti sekä omaa yhdistystä että Suomen Ladun järjestöille tarjoamaa tukea ja tarvittaessa akuutteja asioita, joista joko kerhot haluavat lisätietoa tai Tunturiladun hallitus haluaa tiedottaa kerhoja. Koulutuspäivä on hyvä tilaisuus tutustua muiden kerhojen toimintaan ja aktiivijäseniin.

Koulutus pidetään Tampereella. Tunturilatu maksaa jokaisesta kerhosta kahden osallistujan ruokailut sekä matkat (liput julkisilla tai yhdellä autolla). Kerhon kustantamana voi useampiakin osallistujia tulla, mikäli on tilaa. Tunturiladun kerhoihin kuulumattomille on myös 2 paikkaa, jotka täytetään varausjärjestyksessä, näiden ilmoittautuminen suoraan Koulutustustoimikunnalle.

Koulutuspäivän aiheina on Tunturiladun uuden strategian käyttöönotto, kokemukset Suomen Ladun uudesta jäsenrekisteristä ja Suomen Ladun koulutustarjonta sekä kerhojen yhteistyömahdollisuuksien parantaminen unohtamatta perinteisiä toimikuntien esittelyjä. Tässä vaiheessa voi vielä esittää toiveita aiheista, niitä voi lähettää allekirjoittaneelle (koulutustoimikunta@tunturilatu.fi).

Tarkentuva ohjelma ja ilmoittautumisohjeet toimitetaan kerhoille syksyn aikana.

Syksyllä nähdään toivottavasti monilukuisina Tampereella!

Tunturiladun koulutustoimikunta

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Seppo Björkengrenin jalanjäljissä

Seppo Björkengren (1938-2023), Tunturilatu ry:n kämppäisäntä vuosina 1995-2005, teki ison työn johtaessaan Tunturiladun Lapin tukikohtien kiinteistöasioita ja kämppien hyvässä kunnossa pysymistä yli 10 vuoden ajan. Tästä työstä suurkiitos hänelle ja hänen muistolleen koko Tunturilatu ry:n puolesta.

Seppo teki työt hyvin itsenäisesti, näin muistelen, kun olin huomioinut talkoissa mukana ollen hänen työskentelyään näinä vuosina. Hänellä oli ammattitaito rakentamiseen ja erityyppisten talojen kunnossa pysymiseen. Hän oli hankkinut rakentamisen taidot jo aikaisempina aikoina toimiessaan vuosikymmenten ajan yksityisen rakennusliikkeen palveluksessa vastaavana rakennusmestarina hyvinkin vaativissa kohteissa.

Hän oli ahkerana miehenä myös vapaa-aikanaan omin käsin rakennellut taloja ja rakennelmia. Osanotto Sepon omaisille hänen poismenonsa johdosta Tunturilatu ry: n puolesta.

Vuonna 2005 kesällä lähdin yhdessä Sepon ja **Raimo Pahkalan** kanssa kiertämään Tunturiladun kämpät (Susi-Talas vähän myöhemmin).

Seppo selvitti tarkasti jokaisella kämpällä rakennusten senhetkisen kuntotilanteen, ja tulevat tärkeimmät työt seuraaville vuosille. Näin oli hyvä ja turvallinen aloittaa oma työ Tunturiladun uutena kämppäisäntänä, ja jatkaa Sepon tekemää arvokasta, Tunturiladun perinteitä kunnioittavaa työtä Lapin kämppien hyväksi.

Tätä työtä teinkin sitten yhtämittaisesti yli 16 vuotta, vieläkin päättäjät ovat antaneet nyt jo entisen kämppäisännän jatkaa kämppätoimikunnassa jonkinlaisena neuvonantajana rakennusasioissa.

Äkkiä se meni tuo 16 vuotta Sepon jälkeen (2005-2020) näin jälkikäteen muistellen. Näinä vuosina tulikin sitten paljon muutosta ja uudistuksia uudisrakentamisen ja jo käytössä olevien rakennusten lainsäädäntöön. Uudistukset koskivat myös yhteisöjen omistuksissa olevia vapaa-ajan kiinteistöjä.

Uusien määräysten johdosta piti Tunturiladussakin 2000-luvun alkupuolella uusia koko jätehuoltojärjestelmä (kunnallinen jätteiden keräys) kaikilla Tunturiladun kiinteistöillä. Myös jätevesien (harmaa vesi) käsittely maastoon piti laittaa uuden lain vaatimukset täyttämään kuntoon rakentamalla suodatuskentät ja imeytysjärjestelmä kaikille kolmelle kiinteistölle.

Lisäksi Enontekiön kunta määräsi Susikyrön vuonna 2010 liittymään kunnalliseen jätevesi- ja puhtaan veden käyttövesijärjestelmään, koska oltiin jo valmiiksi rakennetun kunnallistekniikan vaikutusalueella.

Kaikki edellä mainittu työ saatiin tehdyksi valmiiksi noin viiden vuoden aikana, useita vuosia ennen viranomaisten antamaa määräaikaa (Suomessa on vieläkin paljon kiinteistöjä haja-asutusalueilla, joissa nämä työt ovat tekemättä).

Uusien rakentamismääräysten johdosta 2000-luvulla piti ottaa huomioon myös, aivan eri tavalla kuin ennen, työturvallisuusasiat (esimerkiksi uudisrakentamisessa (Pekan-Oskari). Samoin jo valmiiksi rakennetuilla kiinteistöillä olevien ihmisten turvallisuus- ja pelastusasiat (pelastussuunnitelma kämppäviikoille). Myös jo olevien yhteisöjen omistamissa tiloissa sosiaalivaatimusasiat ynnä asumiskelpoisuus pitää nykyään olla viranomaisvaatimukset täyttävässä kunnossa.

Yhteydenpitoa viranomaisiin yhteisöjen tiloissa on myös syytä pitää säännöllisesti määrä-aikavälein (rakennustarkastaja + paloviranomainen suorittaa rakennusten turvallisuustilanteen tarkastuksia, paloturvallisuusasioita, ympäristön siisteyttä jne.). Tilojen käyttömuutosasiat pitää myöskin tuoda viranomaisten tietoon. Näitä uusia määräyksiä ja viranomaisohjeita on sitten yritetty Tunturiladussa tehdä ja hoitaa parhain päin ja on onnistuttukin hyvin.
Rakennettu on muun muassa Susikyrön Pekan-Oskari (iso asia Susikyrön sosiaaliolosuhteisiin). Tästä kaikesta monien vuosien aikana tehdystä työstä suurkiitos talkooporukalle ja erikoiskiitos kämppätoimikunnan jäsenille, on löytynyt erikoisosaamista mm. sähköt Susikyröön omana työnä (nykyinen kämppäisäntä **Erkki Maununen)** ja isot muurausja laattatyöt ulkopuolisin talkootyövoimin.
Myös Pekan-Oskarin vaativat sisäkirvestyöt aikoinaan saatiin tehdyksi omin talkootyövoimin. Tunturiladun talkootyöväki on edelleen jaksanut (entisten aikojen jälkeen) hoitaa koko 2000-luvun ajan myös kaikki avustavat työt hienolla tavalla. On pihat hoidettu, tavaran siirrot tehty, siivoukset, maalaukset ynnä rakennusten vuosihuoltotyöt ja niin edelleen.

Lisäksi vielä tärkein...

Ei saa unohtaa, että koko 2000-luvun (aikaisemmin vähän eri tavalla) talkootyöviikkojen emäntäväki, pääasiassa kaikki naisia, ovat hoitaneet kaikkien kolmen kiinteistön + Aihkin suursiivouksen. Loistava suoritus. Ynnä emännät ovat pitänee huolta siitä, että työporukka jaksaa. On hoidettu ruokailut ja muutkin keittiötyöt, ja on huolehdittu väsyneiden talkoolaisten auttamisesta.

Tästä suurkiitos Tunturiladun mahtavalle emäntäväelle!

On myös hyvä muistaa, että Tunturiladun johtokunta (nykyinen hallitus) oli aina hyvin myötämielinen kaikkeen, mitä silloinen kämppätoimikunta esitti kämppien hoitoon liittyvissä asioissa niinä vuosina, kun toimin Tunturiladun kämppäisäntänä ja tästä kiitos entisille johtokunnan jäsenille. Tätä tekstiä kirjoittaessani 2.8.23 kotona Turussa Tunturiladun ahkera talkootyöväki (yli 10 henkeä) on taas kerran perinteisellä kolme viikkoa kestävällä kämppätalkootyöreissulla Lapin maassa, hieno asia Tunturiladulle.

Tällä kertaa työt ovat pääasiassa rakennusten vuosihuoltoa, pienimuotoista korjaustyötä ja suursiivousta. Myös eri kämppien vuosikäyttölaskenta tehdään talkootyöviikkojen aikana ja työsuunnitelma tulevalle vuodelle ynnä siitä budjetti. Kesän 2023 talkootyöasiat tarkemmin Tunturilatu- lehti 4/2023.

Ps. Arvoisat tunturilatulaiset. Liikkuessanne Lapin maassa käyttäkää aina, jos mahdollista Tunturiladun tiloja hyväksenne. Näin menetellen pystytään pitämään kämppien talous kunnossa. Kämppien ylläpitokustannukset saadaan lähes yksinomaan aluemaksuilla.

Hyvää alkavaa ruskan aikaa kaikille Tunturilatu-lehden lukijoille.

Toivoo **Pekka Kallio**
Turussa 2.8.2023
Kämppäisäntä
vuosilta 2005-2020

Helena Oranen

Seppo Björkengren (kesk.) oli kämppäisäntänä kymmenen vuotta.

Irma Rytkölä

Susi-Kiisalla riittää polttopuita tuleviksi vuosiksi.

Irma Rytkölä

Paavo Kramsu ja Erkki Maununen siirtämässä tavaroita Susi-Talakselle.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2023

VANHA KÄMPPÄ (10+4 paikkaa)
26.8.–3.9. Jäsenvaraus (14/14)
8.9.–9.9. Jäsenvarauksia (3/14)
9.9.–16.9. Kumpe (14/14)
16.9.–23.9. Kuovza (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)
19.8.–2.9. Jäsenvaraus (5/5)
9.9.–16.9. Kumpe (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)
9.9.–16.9. Kumpe (5/5)
23.9.–30.9. Jäsenvaraus (5/5)
4.10.–11.10. Jäsenvaraus (5/5)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)
7.9.–14.9. Jäsenvaraus (8/8)
15.9.–22.9. Jäsenvaraus (8/8)
8.10.–14.10. Jäsenvaraus (6/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)
2.9.–9.9. Tsietsa (10/10)
9.9.–16.9. Logi (10/10)
16.9.–23.9. Owla (10/10)
23.9.–7.10. Jäsenvarauksia (10/10)
30.12.–1.1. Jäsenvaraus (2/10)

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2024

VANHA KÄMPPÄ (10+4 paikkaa)
30.3.–6.4. Logi (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)
28.3.–2.4. Jäsenvaraus (5/5)
4.4.–14.4. Jäsenvaraus (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)
23.3.–6.4. Jäsenvaraus (5/5)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)
17.7.–22.7. Jäsenvaraus (8/8)
1.8.–3.8. Jäsenvaraus (8/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)
1.1.–6.1. Jäsenvaraus (2/10)
7.9.–14.9. Logi (10/10)
14.9.–21.9. Vihtta (10/10)

Aihkin varauksia 2023

19.8.–2.9. Jäsenvarauksia
4.9.–9.9. Jäsenvaraus
9.9.–16.9. Kumpe
16.9.–2.10. Jäsenvarauksia
13.10.–22.10. Jäsenvaraus

Aihkin varauksia 2024

2.3.–16.4. Jäsenvarauksia
18.4.–25.4. Jäsenvaraus
17.6.–24.6. Jäsenvaraus

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista.

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2023

(Huom! Viitenumerot muuttuneet)

Kiinteistöjen aluemaksut
(koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- **Susikyrö (viite 5050)** aluemaksu jäsenille **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 7090)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 6020)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**.

Aihki (viite 8060)
vuokra **33 €/vrk/koko mökki.**

Alue- ja avainmaksut 2024 päätetään syyskokouksessa 21.10.2023.

Viikkomaksut
(koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 5050)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Susi-Kiisa 275 € (viite 7090)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 6020)**

Susikyrön autonlämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **130 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta. Avainanomuslomake löytyy verkkosivuilta kohdasta kämppäavaimen lunastus.

Varaustenhoitaja sekä avainanomukset ja -palautukset
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811, Vallikatu 5–7 A4, 02650 Espoo
varaukset(at)tunturilatu.fi • sirpa.alapuranen(at)luukku.com

TUNTURILADUN SYYSKOKOUS JA SUSIAISET

20.–22.10.2023

Kokoushotelli Linnasmäki
(Kristillinen opisto), Lustokatu 7, Turku.
Alueella on hyvät parkkipaikkatilat, mutta alueella ei saa majoittua matkailuautoon tai telttaan.

OHJELMA:

PERJANTAI 20.10.2023

klo 17– Ilmoittautuminen
klo 19– Iltapala ja yhteistä illanviettoa

LAUANTAI 21.10.2023

klo 8– Ilmoittautuminen
klo 8–9 Aamiainen majoittuneille
klo 9 Avajaiset ja lipunnosto
klo 9.15 Hallituksen kyselytunti
klo 10.15 Suomen Latu: Koulutusta ja materiaaliapua jäsenhankintaan
klo 11.15 Lounas
klo 12 Tunturilatu ry:n syyskokous
Kokouskahvit
klo 14 Suunnistusta ja mielenkiintoisia tehtäviä rasteilla, kompassi mukaan
klo 15.30 Sauna ja uinti
klo 17 Päivällinen
klo 18 Susiaiset
klo 19 Illanvietto musiikin ja muun mukavan ohjelman merkeissä ja iltapala

SUNNUNTAI 22.10.2023

klo 8–9 Aamiainen majoittuneille
klo 9 Susien kokous
klo 10 Antti Karlin pitää esityksen aiheesta: Naalit – tunturiemme kummajaiset
klo 11.30 Lipunlasku
klo 12 Lounas

Kirpputori on avoinna perjantaina ja lauantaina.
Voit tuoda myytäväksi tavaraa.

OSALLISTUMINEN, MAJOITUS JA RUOKAILUT:

Paketti 1
Hinta on 189 euroa / henkilö
Sisältää osallistumismaksun, majoituksen yhden hengen huoneessa yhdelle pe-su ja ruokailut: • perjantaina iltapala, • lauantaina aamiainen, lounas, päivällinen ja iltapala • sunnuntaina aamiainen ja lounas

Paketti 2
Hinta on 161 euroa / henkilö
Sisältää osallistumismaksun, majoituksen kahden hengen huoneessa yhdelle ja ruokailut: • perjantaina iltapala, • lauantaina aamiainen, lounas, päivällinen ja iltapala • sunnuntaina aamiainen ja lounas

Paketti 3
Hinta on 127 euroa / henkilö
Sisältää osallistumismaksun, majoituksen yhden hengen huoneessa yhdelle la-su ja ruokailut: • lauantaina lounas, päivällinen ja iltapala • sunnuntaina aamiainen ja lounas

Paketti 4
Hinta on 113 euroa / henkilö
Sisältää osallistumismaksun, majoituksen kahden hengen huoneessa yhdelle la-su ja ruokailut: • lauantaina lounas, päivällinen ja iltapala • sunnuntaina aamiainen ja lounas

Paketti 5
Hinta on 50 euroa / henkilö
Sisältää osallistumismaksun ja ruokailut: • lauantaina lounas ja päivällinen

Kaikissa huoneissa on oma wc ja suihku. Majoittuja petaa petinsä ja huoneita ei siivota oleskelun aikana.

ILMOITTAUTUMINEN:

Kaikki majoitukseen ja ruokailuun liittyvät varaukset tehdään ilmoittautumisen yhteydessä ja ruokarajoitteet ja allergiat tulee mainita. Varaukset ovat sitovia viimeisen ilmoittautumispäivän jälkeen. Maksut tulee suorittaa varauksen mukaisesti Login tilille viimeiseen ilmoittautumispäivään mennessä. Maksuja ei palauteta.

Ilmoittautuminen ja maksut viimeistään 11.9.2023

Ilmoittautuminen tunturikerhologi@gmail.com ja
tiedustelut Anja Kylävalli, sähköposti anjakylavalli@gmail.com

Maksut tilille:
Nordea IBAN FI27 2205 1800 0417 30,
BIC: NDEAFIHH ja viite 1290

Vielä ehdit ilmoittautua!

TERVETULOA!

Tunturikerho Logi

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään lauantaina 21.10.2023 klo 12.00 Turussa kokoushotelli Linnasmäessä,
Lustokatu 7, Turku.

Kokoukseen järjestetään etäosallistumismahdollisuus Google Meetsin kautta. Etäkokoukseen osallistuvien tulee ilmoittautua 10.10.2023 mennessä osoitteeseen tunturikerhologi@gmail.com.

Etäkokoukseen osallistuville lähetetään tarkemmat tiedot kokoukseen osallistumisesta liitteineen 15.10.2023.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat sekä sääntömuutoksen toinen ja lopullinen käsittely.

Tervetuloa! Hallitus

Kangasmerkit ovat nyt saatavissa!

Susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi. Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen.

Tunturiladun merkistä on teetetty myös samantapainen kangasmerkki.

Merkkien taustalla on liimapinta, joten ne voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkkien hinta on 2 e/kpl tai 5 e/3 kpl.
Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen helenius.inka@gmail.com

Avain lahjaksi!

Oletko miettinyt, että tunturilatulaiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

TIEDUSTELUT:
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Avaimenperä	5,00
Kangasmerkit	2,00/kpl tai 3 kpl/5,00
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86**. Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

OSTA OMAKSI UUSI TUNTURILADUN AVAIMENPERÄ

Tunturilatu on hankkinut omalla logollaan ja nimellään varustettuja avaimenperiä, jotka tulevat nyt myyntiin.

Avaimenperien kappalehinta on 5 euroa.
Se voidaan myös postittaa sinulle, jolloin kappalehinnan päälle tulee postimaksu.

TILAUKSET: helenius.inka@gmail.com. Liitä tilaukseesi postiosoitteesi. Kun maksusuoritus näkyy Tunturiladun tilillä, saat avaimenperän postitettuna kotiisi. Tunturiladun tilinumero on FI11 4108 0010 3176 86 ja maksun viitenumero on 1410.

Avaimenperiä on myynnissä Tunturiladun tilaisuuksissa!

Messuilla mukana?

Onko kerhonne mukana messuilla tai suunnitteletteko osallistuvanne johonkin vastaavaan yleisötapahtumaan? Onko Tunturiladun jäsenillä, jotka eivät kuulu kerhoihin, suunnitteilla jotain yhteistä vastaavaa toimintaa?

Kerho tai jäsenrypäs voi järjestää tapahtuman, joka on tarkoitettu tietylle kohderyhmälle, esimerkiksi nuorille tai senioreille, jotka eivät ole Tunturiladun jäseniä. Tärkeintä on tehdä Tunturiladun toimintaa tunnetuksi tuleville jäsenille.

Tunturiladun budjetissa on varattu tälle vuodelle rahaa, jolla Tunturilatu avustaa kerhoja ja jäsenryppäitä tapahtumajärjestelyissä. **Anomukset avustuksesta on tehtävä etukäteen Tunturiladun hallitukselle osoitteeseen hallitus@tunturilatu.fi**

Ja jos tarvitsette tapahtumaanne Tunturilatu-lehtiä, niistä voi tehdä varauksen ennen lehden aineistopäivää. Näin saatte mahdollisimman tuoreita lehtiä jakoon. Varaus tehdään osoitteeseen osatu7997@gmail.com

KIINNOSTAISIKO SINUA TÄMÄN LEHDEN TEKEMINEN?

Tunturilatu-lehti etsii

TOIMITUSSIHTEERIÄ

vuoden 2024 alusta.

Toimitussihteerin tehtäviin kuuluu lehden aineiston kokoaminen ja käsittely, ulkoasun suunnittelu ja tarvittaessa lehden taitto. Lehden päätoimittajana on Tunturiladun puheenjohtaja. Hän hyväksyy sivut ennen painoon lähettämistä. Toimitussihteerin tehtävä on talkootyötä.

Lehti on tehty vuodesta 2002 lähtien Huittisten Sanoma-lehti Oy:ssä, joka on huolehtinut ilmoitusvalmistuksesta, kuvien käsittelystä, sivujen painokuntoon saattamisesta ja lähettämisestä sekä postituksesta. Lehti on viime vuosina painettu Sanoma Manussa Tampereella. Tätä yhteistyötä on mahdollista jatkaa niin, että siihen sisältyisi myös taitto.

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä Paavo Ahoseen pkahonen@gmail.com tai Satu Ojalaan osatu7997@gmail.com

Hanna Sinilehto

Uutuanjoen yli mentiin tyylikkäästi.

Kolbman Vätsärin vaellus kesäkuussa 2023

”Nyt voisimme laulaa vaikka: Kahdeksan pientä elefanttia marssi näin” Jari sanoi ja pian kuului: ”Lapissa kaikki kukkii nopeasti …”. Porukka kuunteli hiljaa, silmätkin kostuivat.

Olimme vaelluksemme viimeisellä etapilla, Näätämöön oli ehkä kilometri tai kaksi. Siihen hetkeen tiivistyi koko hieno reissu. Nyt ei katseltu maisemia, eikä ihmetelty mitään muutakaan, vaan ehkä jokainen kävi mielessään takana olleita vaelluspäiviä. Tästä tulisi nyt muisto, yksi vaellus vaellusten jatkumossa.

Tuulipäältä on upeat maisemat Vätsärin ylängölle.

Routasenkuru avautuu komeana ja rehevänä etelään päin.

Suopursun tuoksu voimistui päivä päivältä.

Tyllit ruokailemassa Vuontisjärven rantahietikolla.

Leppoisalla vaelluksella ehtii ottaa päivätorkut lounaan päälle.

Kahdeksan yötä sitten olimme Sevetistä lähteneet, siitä baarin pihasta rinkat selässä kohti Vätsäriä.

Kahdeksana iltana olimme itse kukin pystyttäneet omat majoitteemme mitä upeimpiin leiripaikkoihin. Olimme käyneet läpi ruokakeskustelua: Mitä tänään syötäisiin. Retkiruokien herkkukirjo oli huomattava, kukin tavallaan ja aina uutta oppien muilta. Olimme kulkeneet polkuja ja polutonta maastoa, ylittäneet erilaisia jokia ja puroja, kahlanneet jokisuistoissa, tunnistaneet lintuja…

Ensimmäisen yön olimme lyhyen kävelyn jälkeen Sollamuslompolon rannalla. Siitä sitten jatkoimme Semekurtan poroerotuspaikalle ja edelleen Sollamusjärven autiotuvan maisemiin.

Kolmantena päivänä etenimme kohti Tuulijärveä. Matkalla ohitimme vanhoja veneteitä ja Pikku-Tuulijärven kohdalla nousimme ensimmäisen kerran vähän korkeammalle niin että Vätsärin järvimaisema jo vähän avautui. Kivet kallion päällä olivat kuin asetellut jonkinlaiseen rinkiin.

Leiri tehtiin Tuulijärven rantaan upealle hiekkarannalle. Tässä olisimme kaksi yötä. Tuulijärven aallokko kuohui ja vesi oli upean kirkasta turkoosin eri sävyissä.

Tiistai oli välipäivä rinkan kannosta ja lähdimme päiväretkelle Tuulipäälle. Tuulipään puuttomalla, kivisillä ja kallioisilla rinteillä kiertelimme päivän. Upea on tuo Vätsärin järvimosaiikki, kun sen ylhäältä näkee. Tuulipäällä tuuli ja lounaspaikkaa sai vähän hakea. Leiriin palattua oli joillakin pientä telttojen siirtelyä; maisemapaikka piti vaihtaa männikön suojaan.

Seuraavana päivänä matka jatkui kohti Ylimmäistä Porijärveä. Tuulijärven kallioisella niemellä oli komea lounastaukopaikka. Jokainen saattoi valita oman uimapaikkansakin, vesihän oli raikkaan virkistävää.

Komeita putouksia, pahtaseinämää ja vaikuttava isoja siirtolohkareita oli matkan varrella. Leiri Ylimmäisen Porijärven niemeen ja toisille koitti taas hyvin tuulinen seuraava aamu. Illan nukkumaanmeno venyi, kun Hanna tuli iltakymmeneltä leiriin ison taimenen kanssa. Sitä siinä hartaudella paistettiin ja porukalla syötiin.

Seuraavana päivänä ohitimme Jankkilan varaustuvan ja ylitimme Uutuanjoen sen luusuasta Vuontisjärven rantahietikoita pitkin. Nyt leiripaikaksi valikoitui Vuontisjärven komea kallioranta ja siinä Sarin riippumatto maisemapaikalla.

Torstaipäivän ohjelmassa oli Routasenkuru. Ja olihan se mahtava.

Piekanapariskunta oli levoton läsnäolostamme ja antoi lentonäytöksiä. Takaisin leiriin palasimme Vuontislompolon rantaa ja Uutuanjokea seuraten Vuontisjärven eteläpäähän.

Perjantaina marssimme kohti Anna Gretan järviä. Päivä aloitettiin Uutuanjoen ylityksellä. Lounastaukoa pidettiin jollain matkan lukemattomista pikkulammista, uinti virkisti aurinkoisena päivänä. Ennen viimeistä leiriä käytiin tietysti Joulutunturilla ja piipahdettiin naapurimaan puolellakin. Ilmat suosivat meitä, joka aamu sai kasata kuivan teltan ja tuuli piti itikoitten määrän siedettävänä.

Alkukesän kukkaloisto karussa Vätsärissä yllätti: sielikköä oli joka paikassa, suokukkaa, kurjenkanervaa, uuvanaa ja suopursua, jonka tuoksu viikon aikana huomattavasti lisääntyi. Ja lintuja, järripeippo oli jatkuvasti äänessä.

Osittain seurasimme vanhaa Ruijan reittiä. Vanhat puupilkka-polkumerkit kertoivat, täällä on kuljettu jo kauan. Ja luulen että ne ihmiset, jotka siellä ovat muinoin liikkuneet, eivät suinkaan maisemien tähden, mutta varmasti ovat myös nauttineet näkemästään.

Vätsäri on karun kaunis. Meille se oli ystävällinen alkukesän asussaan ja auringonpaisteessa. Sinne jäi lukemattomasti hienoja leiripaikkoja uusien retkien kohteeksi, paljon kalastettavia järviä ja upeita hiekkarantoja. Ja hetken jo luulin, että Vätsäri ottaisi pantiksi puhelimeni.

Mutta porukalla sekin löytyi rannan kivikosta. Retken jälkeen luin Kojon kuvauksen Vätsäristä, enemmän olen kuitenkin tubettaja Eetun linjoilla; Vätsäri oli niin komea kuin odotin ja paljon enemmänkin. Siellä on niin monenlaista koettavaa.

Kiitos tämän kokemuksen jakamista retkiseuralle ja Hannalle kivasta reitistä ja hyvästä vaelluksesta!

Anja Lankinen